48. številka. Ljubljana, v četrtek 27. februvarja. XXIII. leto, 1890.

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.
Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.
Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld.	— kr.
„ pol leta	6 „	50 „
„ četrt leta	3 „	30 „
„ jeden mesec	1 „	10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld.	— kr.
„ pol leta	8 „	— „
„ četrt leta	4 „	— „
„ jeden mesec	1 „	40 „

☛ Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravništvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 27. februvarja.

Letošnje leto bodo deželnozborske volitve v več kronovinah. Za nas Slovane bodo posebno važnosti le volitve na Moravskem, Šlezkem, Koroškem in Štajerskem. Te volitve imajo že zaradi tega nekoliko večjo važnost, ker se bodo vršile pri spremenjenem notranjem položaji. Pri njih bode vlada kolikor toliko pokazala, ali je še voljna vsaj nekoliko podpirati Slovane, ali pa misli naravnost postaviti se jim nasproti. Važne bodo te volitve tudi zaradi tega, ker se bode iz njih nekoliko dalo sklepati, kakšen bode izid prihodnjih državnozborskih volitev.

Baš zaradi posebne važnosti, ki jo imajo te volitve, se že nanje pripravljajo razne stranke. Posebno si Nemci prizadevajo, da bi obdržali večino v deželnem zboru moravskem, kajti od tega je zavisno, ali bodo še nadalje gospodarili v tej deželi. Ako bi nemška večina zginila, potem bi Nemci bili voljni pogajati se o spravi s Čehi in doseglo bi se morda stanje, katero bi ugajalo obema narodnostima. To se bode pa le zgodilo, ako Nemci ne bodo več večine imeli. Dokler jo pa imajo, pa o spravi ni govoriti, in je vse pisarenje o tem, da bi se kompromis razširil na Moravsko, le želja optimistov. Vlada zaradi Čehov ne bode doganjala sprave, kajti ko bi bila zaresno hotela, biti Slovanom pravična, bi jim bila že tudi na Moravskem pripomogla do pravic.

Čehi se bodo torej morali opirati le na svoje moči, na vlado se nemajo zanašati. Tudi pri volitvah nemajo pričakovati, da bi jih podpirala, temveč morajo biti zadovoljni, ako jim vlada sploh ne bode nasprotna.

Ob zadnjih volitvah je bil na Moravskem namestnik, ki se je kazal Čehom prijaznejega, a vender je sklopil oni nesrečni kompromis mej srednjo stranko in nemškimi liberalci v veleposestvu, kateri je pripomogel Nemcem do večine in je celo njega spravil v zadrego zaradi volitve v Ogerskem Hradiši.

Čehi bodo morali napeti vse sile, če hočejo pridobiti večino, in še le potem se jim bode posrečilo predrugačiti sedanji krivični položaj, ako jih bodo podpirali konservativni elementi izmej veleposestva. Deželnozborski volilni red je namreč za Slovane jako neugodno sestavljen in večino odločujejo veleposestniki, kateri so pa nemški odgojeni, kakor navadno povsod. Čehi so že večkrat predlagali, da bi se premenil krivični volilni red in se zlasti kmetskim občinam dalo število poslancev primerno davkom, katere plačujejo. Nemci pa nečejo nič slišati o kaki premembi volilnega reda, da niti petakarjem nečejo ti čudni liberalci dovoliti volilne pravice, bojé se, da bi si ne omajali svojega gospodstva.

Ker pri letošnjej volilnej borbi gre za to, ali bode še nemška četrtina gospodovala nad tremi četrtinami češkega prebivalstva v deželi, bi bilo želeti, da bi vsi Čehi složno in energično stopili v volilno gibanje, ker drugače nemajo pričakovati uspeha. Zaradi tega mi jako obžalujemo, da se je tudi na Moravskem začel prikazovati nesrečni razpor, ki v resnici utegne koristiti le Nemcem. Pojavljati se je začela neka kmetska stranka, ki si je zapisala na svojo zastavo, da kmeta more zastopati le kmet. Ta stranka, ki v narodnem oziru obeta postopati jako odločno, hoče v kmetskih občinah postaviti samo kmete za kandidate.

Staročehi dolže le Mladočehe, da so s svojimi agitacijami zasejali razpor tudi v sosedno Moravsko. Mi tu ne bodemo preiskovali, koliko krivde prizadeva Mladočehe. Ne da se pa tajiti, da so tega razpora krivi nekoliko Staročehi sami. Mnogi so se domišljevali, da so poklicani sami za vodje in se neso več ozirali na želje in misli druzih. Vsacega, kdor se je predrznil misliti drugače, kakor oni mislijo, proglasili so za izdajico narodne stvari. Ti vodje so pa sami postali mlačni za narodno stvar, ker so že mislili, da narod nema v političnih zadevah nič govoriti, ampak oni sami.

Postopanje Staročehov pri konferencah na Dunaji gotovo ni povekšalo njih simpatij na Moravskem. Popolnoma so prezrli pri teh pogajanjih interese češkega prebivalstva na Moravskem. Staročeški poslanci z Moravskega so pa na Dunaji ta pogajanja z veseljem pozdravili, dasi bi mi bili prej pričakovali, da bodo odločno protestovali. Pri takem postopanji pač ni čuda, če Staročehi zgubljajo na Moravskem tudi tla, naj jih že spodkopujejo Mladočehi ali ne. Če ne bodo svojega postopanja drugače uravnali, bodo pri narodu vedno bolj zgubljali zaupanje svoje. To je čisto naravno, ne pa še le posledica kacih agitacij.

Mi baš zaradi velicega pomena teh volitev obžalujemo ta razpor, in želimo, da bi se pred volitvami poravnal. Seveda bodo morali sedanji vodje tudi kmetskej stranki nekaj odjenjati in več kmetov postaviti za svoje kandidate v kmetskih občinah. Nekoliko bode pa kmetska stranka morala prijenjati. Toda žalibog, kakor stvari sedaj stoje, je malo upanja, da bi se to sporazumljenje doseglo. Na obeh straneh se kaže le malo prijenljivosti, strankarske koristi so jim več nego koristi narodove. Če se stvari na boljše ne obrnejo, od letošnjih deželnozborskih volitev moravski Čehi nemajo dobrega pričakovati, temveč bodo se zopet Nemci vrnili v večini v zbornico in krivdo si bodo morali Čehi sebi pripisati, ker so se mej seboj kavsali, ko bi bilo treba, da bi bili složni šli v boj proti skupnemu sovražniku.

LISTEK.

Zgodovina Pugačóvljevega punta.

(Spisal A. S. Puškin, iz ruskega preložil —o.)

(Dalje.)

Kar je zgubil hipoma svojo samosvest. S poročilom o svoji zgubi predložil je vojnemu kolegiju, da za premaganje Pugačova treba ne slabih oddelkov, ampak celih polkov, zanesljive konjice in silnega topništva. Poslal je povelje polkovniku Černiševu, naj ne zapuste Perevolocke in naj skusi, utrditi se v njej ter počaka daljnih povelj. Pa k Černiševu poslani sel ni mogel dospeti do njega.

Dne 11. novembra podal se je Černišev iz Perevolocke in dne 13. v noči prispel v Črnorečensko. Tu je samarski ataman pripeljal k njemu dva ilecka kazaka, od katerih je zvedel o porazu Kara in o ujetji sto in sedemdeset grenadirjev. O resnici poslednje vesti Černišev ni mogel dvomiti: grenadirje je sam odpravil iz Simbirska, kjer so bili pri odvodu novincev. Ni vedel za kaj odločiti se: nazaj pomakniti se v Perevolocko, ali hiteti v Orenburg, kamor je predvečer poslal poročilo o svojem približanji. Zdaj pa je prišlo k njemu pet kazakov in jeden vojak, ki so, kakor so zagotavljali, zbežali iz Pugačovljevega taborja. Mej njimi je bil kazaški stotnik in poslanec Padurov. Uverjal je Černiševa o svoji udanosti, pokazal v dokaz svojo poslansko svetinjo in svetoval, nemudoma iti v Orenburg ter se ponudil, da ga bo peljal po brezopasnih krajih. Černišev mu je verjel, se koj napotil brez bobnanja iz Črnorečenske. Padurov ga je peljal po gorah in uverjal, da so predstraže Pugačova daleč in da bi ga tudi videle, ako bi se dan delal, te opasnosti pa ni in da dospe brez zapreke v Orenburg. Zjutraj je Černišev prišel k Sakmari in pri meji Majaki, pet vrst od Orenburga, začel se je pripravljati čez led. Ž njim je bilo tisoč pet sto pešcev in kazakov, pet sto kalmikov in dvanajst topov. Kapitan Ruževski se je prvi čez spravil s topništvom in lahko vojsko. Takoj se je napotil v Orenburg in vzel tri kazake seboj ter se je predstavil gubernatorju z vestjo o prihodu Černiševa. V tem trenotku zaslišali so v Orenburgu pokanje topov, katero je pa čez četrt ure umolknilo . . . . Nekoliko časa pozneje prejel je Reinsdorp vest, da je ves oddelek Černiševa ujet in se pelje v tabor Pugačova.

Padurov je osleparil Černiševa in ga pripeljal naravnost k Pugačovu. Puntarji so kakor blisk planili nanj in vzeli mu topništvo. Kazaki in kalmiki so prestopili. Pehota, trudna od mraza, glada in nočne hoje, se ni mogla zoperstavljati. Vsi so bili ujeti. Pugačov dal je obesiti Černiševa, šest in trideset častnikov, jedno praporščico in kalmiškega polkovnika, ki je ostal zvest svojemu nesrečnemu načelniku.

Baš isti čas je ustopil Korf v Orenburg z dvema tisoči štiri sto možmi in dvanajstimi topovi. Pugačov je tudi njega napadel, da so ga mestni kazaki odbili.

Orenburško načelništvo bilo je iz uma od strahu. Dne 14. novembra si je izmislil Reinsdorp, ne da bi bil dal prejšnji dan kakšno pomoč oddelku nesrečnega Černiševa', napraviti silen izhod. Vsa vojska, ki je bila v mestu (z oddelkom pred kratkim prispevšim vred), šla je na polje pod vodstvom višjega poveljnika. Puntarji, zvesti svojej sistemi, borili so se od daleč in posamično, neprenehoma streljaje iz mnogobrojnih svojih topov. Obnemogla

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 27. februarja.

Mej slušatelji **avstrijskih tehničnih šol** se je zadnji čas začelo gibanje, katero meri na to, da bi se tehniškim visokim šolam dale jednake pravice, kakor jih imajo vseučilišča, da bi smela dajati doktorske naslove in bi njih rektorji imeli virilne glasove v deželnih zborih. Na Dunaji se snide v kratkem shod zastopnikov slušateljev vseh avstrijskih tehničnih šol, da se bodo o tej zadevi posvetovali in izvolili odposlance za Dunajski shod. Kolikor je nam znano, dosedaj nobena politehnika ne daje doktorskih diplom. Visoke tehniške šole v Nemčiji pa imajo v svojih pravilnikih omenjeno, da so jednakopravne z vseučilišči. Politehnika v Monakovem daje diplome, katere dajo razen naslova jednake pravice kakor doktorske diplome. Tako diplomo pa dobi le, kdor absolutorijalni ali pa posebni diplomni izpit napravi z odliko. Taka diploma daje naslov: „člana politehnike v Monakovem“.

V državnem zboru **ogerskem** se o finačnem zakonu vrši debata, ki postaje jako burna. Opozicija brezozirno napada Tiszo, in bi ga rada prisilila, da odstopi. Poslednji je pa naravnost izjavil, da ostane, dokler bode imel zaupanje večine. Predvčeraj je jeden opozicijskih govornikov Tiszi očital nesramnost in ga je zaradi tega predsednik poklical k redu. To je pa dalo povod takemu škandalu, da je moral predsednik zaključiti sejo. Nastal je bil tak brup, da drug druzega ni razumel. Poslanci pretili so si s pestmi.

Vnanje države.

Zaprli so bivšega mestnega in policijskega prefekta v Belemgradu Glišo Gjorgjevića, kateri je bil dober prijatelj bivšega **srbskega** kralja Milana. Zaprli so ga na podlagi sklepa komisije, katera je preiskovala zatožbo, ki se je uradnim potom naperila proti njemu. Dolže ga uradnega poneverjenja, zlorabe uradne oblasti, ponarejanja denarja, dokumentov in zapisnikov, in pa, da je grdo ravnal z ujetniki, ki so bili v preiskavi, katerih je jeden zaradi teških telesnih poškodovanj, drugi pa zaradi prestalih muk znorel. — „Omladina“ je sklenila v Belemgradu osnovati jahalni klub s patrijotičnimi tendencami.

Preiskava proti **bolgarskemu** majorju Panici bode zaradi preobilega gradiva končana še le v začetku prihodnjega tedna. Takoj potem se pa začne javna obravnava. Tedaj se bode morda stvar bolj pojasnila, kajti sedaj jo še zakriva neka tajnost.

Kakor poroča „Graždanin“, bode vlada **ruska** poslala v Srednjo Azijo generala Kuropatkina namesto Komarova. Kuropatkin se je že prejšnja leta odlikoval v bojih v Aziji.

Kralj **portugalski** je pomilostil povodom nastopa vladarstva več ujetnikov, ki so bili obsojeni zaradi političnih zločinov in upiranja državnim oblastvom.

Pojutršnjem bodo ožje volitve za **nemški** državni zbor. Njih izid je mnogo zavisen od tega, kako bodo razne stranke druga drugo podpirale. V Berolinu bode svobodomiselna stranka dosegla lepe uspehe, če jo bodo podpirali narodni liberalci, drugače bodo pa zmagali socijalisti. Konservativci so sklenili, da se ne udeleže ožjih volitev v onih okrajih, kjer gre za odločitev mej socijalnim demokratom in kandidatom svobodomiselne stranke.

Dopisi.

Iz Kanalske doline na Koroškem 25. februvarja. [Izv. dop.] Neosnovan napad stare „Soče“ na narodna društva prisilil je tudi glasilo koroških Slovencev, da je spregovorilo tehtne besede o pravem času. Da je „Mir“ na ta naskok molčal, podpisal bi si bil obsodbo sam, kajti tu je bilo potrebno dr. Mahniču jasno v obraz povedati, ne oziraje se na desno, ne na levo, kako mislijo v tej kočljivi zadevi koroški Slovenci. — „Slovenec“, katerega po svojih močeh rojaki po Koroškem z naročevanjem podpiramo, spoznal je za potrebno, zavihtiti meč nad „Mirom“, a slednji mu odgovora ni ostal dolžan in danes je jasno videti, da je Hotébor s tem, da je šel po kostanj v žrjavico za staro „Sočo“, recte za dr. Mahničeve puhle nazore, popolnoma na cedilu ostal.

Slovenci na Koroškem smo uboga raja in imamo mnogo neprijetnosti in še več krivic prestajati; opirati se moramo večinoma na svoje moči, in ker nam nadarjenih in nezavisnih delavcev po vsej črti manjka, pride na jedna in ista ramena navadno toliko skrbi in dela, da se ni čuditi, ako sedaj ta, pozneje drugi omaguje pod težko butaro, ki se mu je navalila na hrbet za delo na korist narodni stvari. Kranjski rodoljubi, ki bi lahko mnogo storili za Slovenstvo, imajo zmirom kake osebne prepire, ki so jim navadno bolj pri srci, kakor splošne potrebe slovenskega naroda. O tem bi se dalo lahko mnogo govoriti, pa čemu? Štajerci in Korošci dobro vemo, da smo izgubljeni, ako bi se sprli mej seboj; vsi rodoljubi se štejejo za prijatelje in slovenske brate, vsak je dobro došel, kdor hoče delati za narodno korist, naj bo duhovnik ali odvetnik, učitelj ali pa čisto preprost delavec. Nam Koroščem in Štajercem so zoperni tisti liberalci, ki jih mravlje preletijo nad pogledom črne duhovniške suknje; zoperni so nam pa tudi tisti katoliški prenapetneži, ki v jedno mer kričijo, da je vera v nevarnosti, in ki za vsakim vohajo, kaj reče, kaj dela, kako živi, kolikokrati gre v cerkev itd. Ne sodite, da ne bote sojeni!

V „Slovenci“ je bilo tudi čitati, da se je „Mir“ postavljal pred časom na stališče zoper Liechtensteinov predlog. Znano nam je sicer, da se mej Slovenci po Koroškem nabralo mnogo podpisov za versko in narodno šolo. To smo terjali mi, ki svojih narodnih pravic niti za las nemamo še zagotovljenih. Ako so se kranjski konservativni Slovenci nauduševali za Liechtensteinov predlog, ima nekaj pomena, ker so deloma glede narodnega vprašanja na jasnem; tudi našim konservativnim Nemcem ni se treba boriti za obstanek svoje narodnosti in imajo tedaj ložje in hvaležnejše delo, boriti se le še za to, da se jih zadovolji z versko šolo. V obeh slučajih pa smo se prepričali, kako lahko pozabijo te vrste konservativci na druge svoje brate, ki se nahajajo v stiskah. Zaradi tega imamo mi osobito do nemških konservativcev iz lastnega prepričanja jako malo zaupanja; da bi nas pa kedaj podpirali v naših pravičnih narodnih zahtevah, o tem pa niti misliti ni. Mnogo je kranjskih rodoljubov in duhovnikov, ki nemških konservativcev v obče ne poznajo tako dobro, kakor jih mi.*) Zato so o svojem času vsi goreli za Liechtensteina in so mislili: „ta nas bode odrešil“. Vsacega nazivali so brž za liberalca ali „kratkovidneža“ (ipsissima verba), ki ni prisegel na to, da je Liechtensteinov predlog cvet vse modrosti. Radi verujemo, da so nemški konservativci res za versko šolo. Ali so pa tudi za slovensko šolo, je zelo dvomljivo. Vsaj princ Liechtenstein je knjižico „Die Kärntner Slovenen“, katero mu je neki rodoljub zastonj doposlal, vrnil z opazko: „retour“, torej se o naših željah niti poučiti ni hotel! To je tisti malik nekaterih kranjskih duhovnikov, poučenih po „Vaterlandu“, ki se Slovanom od dne do dne bolj odteguje, v srci pa z vsemi silami le za nemštvo živi. Od vseh nemških konservativcev so po mojih mislih samo Tirolci avtonomisti; jedini Tirolci so, ki nam še privoščijo narodne pravice, a ne toliko iz ljubezni do slovanstva, nego ker so oni tako izrejeni, da delijo svet le na dva dela, namreč: 1.) na Tirolsko, 2.) na ostale dežele. Oni so zadovoljni, da imajo na Tirolskem, kar želijo, po drugih deželah pa naj bo, kakor rado. Zato so avtonomisti in Slovanom vsaj deloma prijazni. Vsi drugi nemški konservativci pa so nemški centralisti, so zaradi tega iz Hohenwartovega kluba izstopili ter tirajo sedaj nemško politiko na svojo lastno roko. Ne rečemo, da bi nas tako stiskali, kakor liberalci, pa posebne ljubezni do Slovanov nemajo in je tudi nikdar imeli ne bodo. Želje po nemškem državnem jeziku in nemški hegemoniji jim tudi neso tuje, kakor pričajo izjave Lienbacherja, katerega sicer javno zatajujejo, na tihem pa ravno tako mislijo, kakor on sam. Lahko bi k temu še kaj dostavil iz naše lastne skušnje, pa dosti za danes. Preverili smo se, da je najbolje, ako hodimo Slovenci za svojim prepričanjem. Nemci naj skrbijo za se, mi pa za se. Slovenski časnikarji naj pa sami misliti začnejo in naj ne hodijo k „Vaterlandu“ na posodo, potem bode za naše gibanje veliko bolje in na Slovenskem postane kmalu zopet mir. M—k.

*) O tem v kratkem kaj več. Pis.

Iz Vipave 25. februvarja. [Izv. dop.] Ni mi danes namen govoriti o slabih letinah, ki se ponavljajo na Vipavskem leto za letom; tudi ne o Vipavskej burji, koja razsaja sedaj, temveč omeniti mi je važnejši predmet — šolo.

Tukajšnja šola je res prava pastorka v deželi. Vedno in vedno manjka kakšna učiteljska moč, če tudi je otrok toliko, da bi se samih teh ustanovila lahko še jedna občina. Ne vem pa, kaj je učiteljskim močem, da se v Vipavi, o kojej pesnik pravi: „da je lepota sveta“, tako neradi vidijo. Morda se ravnajo po izreku: „Danes tukaj, jutri tam“.

Tako n. pr. je učiteljica gospica Födranspergova že 2 leti prosila za vsako razpisano službo, dokler se ni ugodilo želji njenej s tem, da je dobila Gorenji Logatec. Z gospico zgubimo sicer jedno učiteljsko moč, a žalovati po njej nimamo uzrokov. Sovražna je kmetu — preplemenita ukvarjati se z zapuščeno kmetsko deco, to vse zdi se jej prenizko.

Gospici odpotujoči pa v željeni jej kraj, želimo gotovo vse dobro, samo to bi si usojali jej priporočati, da naj v prihodnje ne bo taka zatiralka in sovražnica naših narodnih pravic, ampak naj ima le to pred očmi, da: „Slovan gre na dan“ in da biva tudi pod trdo kmetsko skorjo dobro jedro, kakeršno se često kje drugej ne nahaja.

---

mestna konjica tudi ni mogla imeti nade na uspeh. Vallenštern je bil prisiljen, sestaviti karé in nazaj se pomakniti, zgubivši dva in trideset mož, Baš ta dan je srečal majorja Varnsteda, katerega je Kar poslal na novo — moskovsko cesto, silen oddelek Pugačova. Varnsted se je hitro nazaj pomaknil in zgubil ubitih do dve sto mož.

Karu je duh popolnoma onemogel, zvedevši, da so Černiševa ujeli in ni več mislil na zmago nad zaničevanim puntarjem, ampak le na svojo varnost. Poročil je o vsem vojnemu kolegiju, samovoljno se odpovedal načelništvu z izgovorom, da je bolan, dal nekoliko umnih svetov glede načina, kako postopati proti Pugačovu in, prepustivši vojsko svojo Freimanu v oskrbljevanje, odpotoval v Moskvo, kjer je pribod njegov vzbudil občno mrmranje. Carica je s strogim ukazom zapovedala izključiti ga iz službe. Od tega časa je živel v svoji vasi, kjer je tudi umrl v početku carstvovanja carja Aleksandra.

Carica je spoznala potrebo, poprijeti se silnejih sredstev zoper naraščajoče zlo. Poiskala je zanesljivega vojskovodjo in zbrala generala en chef Bibikova. — Aleksander Iljič Bibikov se šteje mej znamenitejše osobe Jekaterininega časa, bil je čez vse bogat in slaven. Še v mladih letih se je že odlikoval na vojnem polji in z državljanstvom. Častno je služil v sedemletni vojni in obrnil nase zanimanje Friderika Velikega. Nalagali so mu važna naročila: Leta 1763. poslan je bil v Kazan zaradi pomirjenja punta tovarniških kmetov. S stanovitnostjo in modro krotkostjo je kmalu napravil red. Leta 1766., ko se je sestavljala komisija novega „uloženja“, je predsedoval pri volitvah v Kostromi, sam bil je izvoljen za poslanca in potem izbran predsednikom vsemu zboru. Leta 1771. imenovan je bil na mesto generalnega poročnika Veimarna glavnim poveljnikom v Poljski, kjer se mu je posrečilo, ne samo v red spraviti zanemarjena dela, ampak tudi pridobiti si ljubezen in zaupanje premagancev.

V dobi, o kateri govorimo, bival je v Peterburgu. Glavno načelništvo nad zavojevano Poljsko oddal je nedavno generalnemu poročniku Romaniusu in se pripravljal iti v Turčijo služit pri grofu Rumjancovu. Carica, dozdaj vselej mu naklonjena, ga je hladno vsprejela Morebiti je bila nezadovoljna z neponižnimi besedami, h katerim ga je nevolja prisilila, kajti, marljiv pri delu in iz dušo udan gosudarinji, je bil Bibikov čmeren in smel v svojih sodbah. Pa Jekaterina je imela v oblasti svoje predsodke. Stopila je k njemu na dvornem plesu, se mu s prejšnjo laskavostjo nasmehljala, se milostno ž njim razgovarjala in mu naznanila novi njegov namen. Bibikov je odgovoril, da se je posvetil službi domovine in je ravno tu v spomin vzel besede narodne pesmi, premenivši jih k svojemu položaju:

Sarafan li moj, dorogoj sarafan!
Vezdè ti, sarafan prigožaješsja;
A ne nado, sarafan, i pod lavkoj ležiš.

Brez ugovora je prevzel trudapolno dolžnost in 9. decembra odpravil se je iz Peterburga.

Prispevši v Moskvo, našel je Bibikov staro stolico v strahu in otožnosti. Prebivalci, nedavno priče punta in kuge, trepetali so pričakovaje novih bêd. Mnogo plemenitašev je bežalo v Moskvo iz gubernij, ki jih je Pugačov že razdejal ali katerim je pretil punt. Robi, katere so seboj pripeljali, raznašali so po trgih vesti o puntu in o iztrebljenji gospôde. Mnogobrojno moskovsko preprosto ljudstvo je pijančevalo in vlačilo se po ulicah ter z očitno nepotrpežljivostjo pričakovalo Pugačova. Prebivalci vsprejeli so Bibikova z neizmernim veseljem, katero je pričalo, v kakej opasnosti so se mislili. Zapustil je Moskvo in hitel opravičit nade njene.

(Dalje prih.)

Domače stvari.

— (V državnega zbora budgetnem odseku) grajal je poslanec dr. vit. Tonkli slabe cestne zveze iz Goriške na Koroško in Kranjsko. Poslanec Kraus je zahteval, da bi se dela za varstvo Savskih nabrežij pri Mihalovcih pod Brežicami pospešila in dovolile večje vsote v ta namen.

— (Dnevni red seji Ljubljanskega občinskega svèta) v petek 28. dan februvarja letos ob 6. uri zvečer v mestni dvorani: I. Naznanila predsedstva. II. Pravnega in personalnega odseka poročilo a) o določitvi dveh članov letošnjemu rednemu nabornemu komisijonu in komisijonu za odmerjenjo vojaških pristojbin; b) o Withalmovi ponudbi gledé Kolizeja. III. Stavbinskega odseka poročilo a) o določitvi nivela pri projektovani vojašnici za brambovce; b) o kolavdaciii mizarskih, ključaničarskih in steklarskih del v mestni vojašnici; c) o razdelitvi parcele štev. 142 v sv. Petra predmestji na stavišča; č) o T. Debevčeve prizivu zaradi neke lope. IV. Policijskega odseka poročilo o mestnega fizikata letnem poročilu pro 1888 in o popolnitvi službe mestnega fizika. V. Poročilo odseka za olepšavo mesta o popravi vodnjaka na mestnem trgu in o pripravah za fontêno v Zvezdi. VI. Personalia.

— (V imenu osnovalnega odbora) razpošilja gosp. Gregor Einspieler, župnik Podkloštrom, naslednji poziv: Politične in gospodarske razmere nas silijo, da nemudoma osnujemo za slovenske Korošce „katoliško-politično in gospodarsko društvo". Od več stranij se predlaga, naj se društvo imenuje „Straža". Osnovalni zbor za to društvo bode dne 5. marca t. l. ob 6. uri zvečer pri „Sandwirthu" v Celovci (v mali dvorani na vrtu.) Uljudno ste vabljeni s prošnjo, da k temu zboru zanesljivo sami pridete in še več somišljenikov s seboj pripeljete, prej pa nam svojo udeležbo, ako mogoče, po dopisnici naznaniti blagovolite.

— (Za Slavjanskega koncert) so že vse ustopnice razprodane. Ker vsled tega mnogoternikom ne bode možno udeležiti se tega izrednega užitka in je mnogo tacih, ki bi Slavjanskega zbor radi čuli še jedenkrat, pozivljemo slavno občinstvo, naj se blagovoljno zglašajo za drugi koncert v prodajalnicah g. Vasa Petričiča na Mestnem trgu in g. A. Schäfferja na Kongresnem trgu. Ako se zadostno število udeležencev in pravočasno prijavi, priredil se bode še drugi koncert, ki pa bode dne 18. ali 19. pr. m.

— (Imenovanje.) Gosp. Jakob Zabukovec, računski revident pri finančnem ravnateljstvu v Ljubljani, imenovan je računskim svetnikom in načelnikom računskega oddelka.

— (Umrl) je v torek zjutraj po dolgi bolezni g. Ivan Skabar, kooperator pri novem sv. Antonu v Trstu. Pokojnik bil je v najlepši dobi. V. m. p.!

— (Kačićev spomenik) razkril se bode dne 26. avgusta t. l., ker je ministerstvo notranjih zadev dotično prepoved razveljavilo.

— (Iz Novega Mesta) Nadalje podpisali: Dr. Gestrin 200, Pogance 500, trg Toplice 200, Kulavic, Godec vsak 500, Babnik, Sitar po 200, Zupančič 100, Trebanjski okraj 12.500; Novomeški in Trebanjski okraj sta dozdaj 48.100 gld. podpisala na glavinske delnice dolenjske železnice.

— (Železnica Ljubljana-Kamnik.) C. kr. deželna vlada za Kranjsko objavlja nastopno oznanilo: Visoko c. kr. kupčijsko ministerstvo je z ukazom z dne 1. februvarja 1890, štev. 54.259, v principu potrdilo načrt od koncesijonarjev lokalne železnice Ljubljana Kamnik nasvetovanih, v katastralne občine Spodnja Šiška, Stožice, Ježica in Črnuče spadajočih izpremenkov (varijant) te železnice, kakor tudi napravo postaje za osobe v Črnučah namesto od začetka nameravane železniške postaje v Podborštu in je naročilo politični obhod in svršitev razlasitvenih obravnav gledé teh izpremenkov. Podrobni načrt istih izpremenkov in načrti za odkup zemljišč so razgrneni na upogled do 10. marca t. l. pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Ljubljani. Politični obhod in razlastitvene obravnave gledé omenjenih izpremenkov se začnejo dne 13. marca 1890 dopoludne ob 9. uri v kraji „na gruntih" katastralne občine Spodnja Šiška in se bodo potem nadaljevale v katastralnih občinah Stožice, Ježica in Črnuče. To se naznanja udeležencem s tem pristavkom, da jim je dano na voljo, pri tej komisiji ali pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Ljubljani uložiti ugovore zoper zaprošene razlastitve ali opombe zoper železnični zgradbeni načrt sam.

— (Vredno, da se primerja.) Minoli teden so bili obsojeni pred tukajšnjim sodiščem štirje petardisti. Vsi štirje so sinovi odličnih družin; de Franceschijev oče je profesor in glasoviti zgodovinar, Raskovičev odličen trgovec in celo deželni poslanec; vsi štirje so obiskovali srednje šole, tedaj bili so omikani; tudi neso bili uboščeki, da bi se jim bilo bati za vsakdaji kruh. — Minolo poletje vrgel je nek Fratti ni na trgu Colonna v Rimu jedno petardo. Zločinca so zmatrali za potepuha; ni se nikjer učil; v anarhiških družbah nalezel se je pogubnih nazorov o človeških pravicah in o socijalizmu. Ker ni vedel druzega dela nego dninarstvo, postalo mu je tudi to zoperno in udal se je potepuštvu in lenobi. Bogatine je črtil in uprav v tej svojej jezi vrgel je, kakor je slučaj nanesel, petardo. Iste pa ni sam naredil, kakor so jo narejali Tržaški tički. Za svoj zločin dobil je 15 let galeje, Tržaški „omikani, bogati in prebrisani" bombemetalci pa jeden dve leti, ostali pa poldrugo leto zapora! Vsekakor pomembno. In vender si smemo pričakovati, da bode kmalu kak Imbriani, Cavalotti ali kdo drugi terjal v laškem parlamentu od vlade, da zahteva zadoščenja od avstrijske vlade, „Edin."

— (Poštni filijali) na Starem trgu in „Pred škofijo" otvorili se bodeta pojutršnjem, dne 1. marca.. Vsprejemali in odpravljali bodeta vsakeršna pisma, poštne nakaznice do 500 gld., denarna pisma in druge poštne pošiljatve do 5 *kl.* Opravljali bodeta tudi posle poštne hranilnice.

— (Ali je glavni dobitek Dunajske ubožne loterije dobljen v Ljubljani, ali na Dunaji?) Pod naslovom „Eine glückliche Tabacktrafik" pripovedovala je „Laibacher Zeitung" dne 21. t. m., da je pri žrebanji Dunajske ubožne loterije na pustni torek ob 12. uri ponoči glavni dobitek, 1000 cekinov, bil zadet v Ljubljani in to na srečko, kupljeno v glavni trafiki g. Gruberja. Uradni list je pri tej priliki dostavil, da je v istej trafiki bila kupljena tudi promesa, na katero je ulanski „Wachtmeister" G. bil zadel par sto tisoč goldinarjev. V Dunajskih listih pa se vse drugače poroča. V „Oesterreichische Volkszeitung" z dne 26. t. m. št. 56. čita se doslovno sledeče: „Der Haupttreffer der Armen-Lotterie. Der Haupttreffer der Armen-Lotterie wurde, wie die „Linzer Tagespost" berichtet, von Fr. Almparzer, Seilerssohn aus Haag (Oberösterreich), derzeit Schuhmachergeselle in Wien, gemacht. Er kaufte das Los 2363 von Josef Amler im Trompeter'schen Gasthause in Haag." Kaj je torej pravo? Ali je v tem slučaji uradni list za posamično tabačno trafiko delal neosnovano reklamo, — ali, ka-li?

— (Dunajsko-Tržaški brzovlak) v svoji sedanji sestavi potovalcem zelo ugaja zaradi koridorskih voz, ki so lepi in praktični. Tak koridorski voz je pridodan tudi vlaku z Dunaja v Opatijo.

— („Popotnik.") Časopis za učitelje in prijatelje šole. Glasilo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev v Ljubljani" ima v 4. št. nastopno vsebino: Prirodopisni pouk v jednorazrednicah. (Pišeta prof. Henrik Schreiner in J. Koprivnik) — Nekaj o pravorečju našega jezika s posebnim ozirom na ljudskošolske potrebe. — Šola in naši časniki. — Značaji. (Iz grškega po Teofrastu preložil prof. Fr. Brežnik.) — Slovstvo. — Novosti. — Društveni vestnik. — Dopisi in druge vesti. — Raznoternosti. Listnica.

— (Vabilo na VII. redno zborovanje akad. društva „Triglav",) ki se ima vršiti dne 1. marca s sledečim vsporedom: 1. Čitanje zapisnika 2. Poročilo odborovo. 3. Poročilo odbora „ad hoc". 4. Predavanje g. stud. iur. Janko Žolgarja: „Slovenščina in nje raba v govoru in pisavi." 5. Slučajnosti. Lokal: Hotel „gold. Ross", Mariahilf. Začetek ob 8. uri zvečer. Slovanski gostje dobro došli!

— („Tržaško podporno in bralno društvo") imelo je v nedeljo dne 23. t. m svoj redni občni zbor. Po nagovoru predsednikovem in običajnih poročilih, iz katerih je bilo razvidno uspešno delovanje društva, bila je volitev. Izvoljeni so soglasno: Kalan Andrej predsednikom, Čudvod Matija in Črmelj Ivan podpredsednikoma, Dolenc Ivan in Kravos Fran tajnikoma, Prelog Ivan blagajnikom, Repe Lovro knjigovodjem. Dalje so izvoljeni: Bregant Matija, Kovačič Anton, Kovačič Ivan, Volčič Vekoslav, Zore Ivan, Zalisjak Filip, Šešlin Vincenc in Kobal Fran, svetovalci. Žerjav Bernard, Garbiž Anton, Požar Jakob, Milanič Anton, Ambrožič Josip, Živic Lovro, Mahorčič Ivan in Golubić Fran, namestniki. Lavrenčič Maks, Godnig Ivan, Kandolini Maks, Sešlin Andrej in Požun Ivan, pregledovalci. — Ženski oddelek je volil isto vodstvo in nastopne svetovalke: Merijašič Marija, Premru Marija, Kovačič Franica, Oblak Marija in Krmpotić Marija. Namestnice: Valda Pavlina, Krajnik Pavlina, Furlan Avgusta, Stantič Franica in Kodrič Ana.

Telegrami „Slovenskemu Narodu":

Berolin 26. februvarja. Socijalisti bodo pri ožjih volitvah zopet mnogo pridobili, posebno na onih voliščih, kjer so si s centrumom nasproti. Veliko bode socijalistom pomagalo to, da nacijonalni liberalci najbrž ne bodo volili in da so svobodnomisleci v mestih Darmstadt, Hammeln, Stade in Würzburg sklenili, socijaliste javno podpirati.

Rim 26. februvarja. „Agenzia Stefani" javlja iz Londona: Nemška vlada odposlala je včeraj vlastem formalna povabila na Berolinsko konferenco, katera se snide dne 15. marca.

Palermo 26. februvarja. Včeraj zvečer zlezle so štiri neznane osobe na tovorni voz železničnega vlaka mej postajama Ficarazelli in Palermo, zvezale dva uradnika in odnesle 8000 frankov v gotovini in paket, zavarovan za 4000 frankov. Mnogo osob so prijeli.

Novi York 26. februvarja. Po poslednjih poročilih iz Arizone poginilo je pri nezgodi v Prescottu 150 ljudij.

Lvov 27. februvarja. Državni poslanec Oto Hausner umrl. (Hausner je bil izmej najodličnejših poljskih poslancev in izvrsten govornik, veščak v poljedelstvu, statistiki in v finančnih vprašanjih. Spisal je več knjig in razprav. Porojen je bil 1827. l. v mestu Brody v Galiciji. Uredn.)

Sofija 27. februvarja. Znatna množica napravila pred prinčevo palačo toplo patrijotično ovacijo. Bilo je več patrijotičnih govorov. Princ se zahvalil in končal s živioklicem na Bolgarsko.

Razne vesti.

* (Stenografija v cerkvi.) V Rimu imel je slavljeni cerkveni govornik o. Agostino da Montefeltro na pepelnico v cerkvi San Carlo al Corso svojo prvo letošnjo postno pridigo. Ljudstva se je bilo mnogo zbralo in cerkev je bila dubkom polna. O Agostino govoril je o temi: „Služite Bogu v veselji" in je opominjal slušatelje k pobožnemu in veselemu življenju. Najpomenljivejše na vsem govoru so pa bile nastopne besede, s katerimi je menih nakrat presenetil mnogobrojne poročevalce: „Prosim, gospodje časnikarji, stenografujte besede moje in priobčite jih Bogu v slavo in družbi v blaginjo". Gotovo se je letos prvikrat z lece klicala stenografija na pomoč, dočim so že v italijanskih cerkvah vajeni ploskanja, s katerim se odzivljajo pridigam o. Agostina.

* (Za spomenik Device Orleanske) nabrale so se v Parizu velike vsote. Minolo nedeljo je škof Verdunski v cerkvi svete Magdalene imel pridigo, katera je bila največ namenjena gornjemu namenu. Ta pridiga je napravila ugoden utis. Ko je prelat šel s prižnice in so začeli po cerkvi nabirati za spomenik, dajali so nekaterniki po 100, 500, celo 1000 frankov. Nabralo se je samo ta dan nad 50 000 frankov.

* (Ženski možgani.) Ženski možgani so lažji nego moški in iz tega se je dolgo sklepalo, da so ženske duševno manj nadarjene nego moški. Nek francoski učenjak je pa sedaj dokazal, da se iz teže možgan ne more še sklepati na nadarjenost kacega človeka. Tehtal je možgane žensk raznih narodov in našel, da možgani Angličanke tehtajo 1260, zamorke 1232, Francozinje 1210, Nemke 1209 in Avstrijanke 1160 gramov. Iz tega pa pač ne bode nikdo sklepal, da so zamorke bolj nadarjene nego Francozinje, Nemke in Avstrijanke.

* (Najboljše sredstvo za hripo.) Francoski zdravnik Croquy trdi, da je najboljše sredstvo proti hripi prezračevanje. On sklepa iz tega, da pri vzhodni železnici ni zbolel nihče izmej osobja, kdor je imel delo na prostem zraku, v Parizu je pa mnogo ljudij zbolelo, ki so se pred boleznijo skrbno zapirali v sobe.

* (Družba tatov na železnici.) V Krakovem je zasledila policija družbo tatov, ki se je že dlje časa vozila po železnici Tarnopol-Krakovo in vsak dan zvršila v železničnih kupejih več tatvin. Par zločincev so že izročili kazenskemu sodišču.

* (Praprababica, prababica, babica mati in otrok) bili so te dni v Kolinu vkupe. Mati in dete bila sta pohodila babico, prababico in

praprababico. Dete je petletna deklica, prababica pa 95letna, še precej trdna starka.

* (Kaznovana pijanost.) Angležprišel je v Argentino, da bi dobil službo pri železnici. Prve dni svojega bivanja užival je v tako obilnej meri jedi in pijače, da so ga dobili pijanega stražniki in priveli v zapor. Ker vlada v argentinski republiki načelo, da se mora za vsako nekoristno delo storiti nekaj koristnega, obsodilo ga je tamošnje sodišče, da osem dnij pometa zaradi očitne pijanosti ulice. Denarna kazen bi že še plačal, tudi zapreti bi se pustil, a ta kazen zdela se mu je tako težavna, da jo je precej po dovršenji popihal rekoč: „John gre in nikdar več ne pride!"

„LJUBLJANSKI ZVON"

stoji

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

26. februvarja.

Pri **Slonu:** Trojan iz Gradca. — Hirschman iz Siseka. — Heidinger, Spitzer, Schwarz, Back, Mohr, pl. Cirheimb z Dunaja.

Pri **Maliči:** Mahler, Plitzner, Strobach, Genter, Löffler z Dunaja. — Schnik iz Zagorja. — Zyner iz Beli a. Sartogo iz Beljaka. — Weber iz Linca. — Novak iz Celja Sever iz Ljubljane.

Pri **bavarskem dvoru:** Peris iz Jaske.

Pri **južnem kolodvoru:** Mayr iz Maribora. Ambrožič z Gorenjskega. — Koller iz Budapešte.

Umrli so v Ljubljani:

26. februvarja: Damjan Klančar, pisar, 77 let, Stari trg št. 12 za oslabljenjem. — Fran Pucel, gostač, 21 let, Ulice na Grad št. 12. za srčno hibo.

V deželnej bolnici:

24. februvarja: Andrej Podboršek, gostač, 68 let, za katarom v črevesu.

26. februvarja: Helena Hudnik, delavka 66 let, za oslabljenjem.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
26. febr.	7. zjutraj	741·9 mm.	—7·4° C	sl. svz.	jas.	0·00 mm.
	2. popol.	737·1 mm.	2·4° C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	733·3 mm.	—3·2° C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura —2·7°, za 3·6° pod normalom.

Dunajska borza

dné 27. februvarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

		včeraj	—		danes
Papirna renta	gld.	88·80	—	gld.	88·85
Srebrna renta	„	88·85	—	„	88·90
Zlata renta	„	110·15	—	„	110·10
5% marčna renta	„	101·95	—	„	101·95
Akcije narodne banke	„	931·—	—	„	930·—
Kreditne akcije	„	319·75	—	„	322·—
London	„	119·25	—	„	119·25
Srebro	„	—·—	—	„	—·—
Napol.	„	9·42½	—	„	9·43½
C. kr. cekini	„	5·59	—	„	5·59
Nemške marke	„	58·15	—	„	58·30
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.	— kr.		
Državne srečke iz l. 1864	100 „	184 „	— „		
Ogerska zlata renta 4%		103 „	30 „		
Ogerska papirna renta 5%		99 „	05 „		
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121 „	— „		
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi		118 „	— „		
Kreditne srečke	100 gld.	183 „	50 „		
Rudolfove srečke	10 „	20 „	25 „		
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	173 „	50 „		
Trammway-društ. velj. 170 gld. a. v.		222 „	50 „		

Naznanilo.

Pri **Južnoštajerskej hranilnici,** oziroma pri **Posojilnici v Celji** razpisuje se

služba tajnika.

Prosilci za to službo naj uložé prošnje

do 8. sušca t. l.

pri **ravnateljstvu Južnoštajerske hranilnice.** (167)

IVAN JAX

v Ljubljani.

Velika zaloga **šivalnih strojev** za rodovine in obrtnike.

Cenike pošiljam **zastonj in franko.**

(942—16)

Št. 134. (166—1)

Razpis.

V **Ajdovščini** na **Primorskem** je razpisana **služba občinskega in tovarniškega**

zdravnika

s skupno letno plačo 650 gld., s prostim stanovanjem in z bogato privatno prakso v občini in v celem okraji, kateri šteje okolu 15.000 prebivalcev in nema nobenega zdravnika.

Z okrajno bolniško blagajno in delavskim podpornim društvom pogajati se je posebej.

Prosilci naj uložé svoje prošnje **do 31. dne marca t. l.** pri **županstvu v Ajdovščini,** katero daje vsa potrebna pojasnila.

Srebrna kolajna na svetovni razstavi v Parizu 1889.

NAJBOLJŠI PAPIR ZA CIGARETE JE PRISTNI

LE HOUBLON

FRANCOSK FABRIKAT

CAWLEY & HENRY

PARIS.

Dobiva se v vseh trafikah in prodajalnicah galanterij.

(2) Glavna zaloga: OTTO KANITZ & CO., Dunaj. (134)

Svarilo!

S tem slehernemu naznanjam, da moj odpuščeni dimnikarski pomočnik **Anton Rogel** ni opravičen v imenu mojem del prevzemati in izvrševati, ker jaz svojo obrt še vedno sam izvršujem.

V Ljubljani, dne 22. februvarja 1890.

Janez Poschwar,

(168—1) dimnikarski mojster.

Št. 3314. (156—3)

Razglas.

Podpisani mestni magistrat daje s tem na znanje, da je **upeljava smerečnih storžev v Ljubljano** le tistim gospodarjem dovoljena, ki se skažejo s potrdilom pristojnega županstva, da so jih smeli nabirati, ter da jih smejo prodajati.

Vsem drugim, ki se ne bodo skazali s potrdilom, bode se blago odvzelo, proti njim pa se bo postopalo kazenskim potom.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dne 20. februvarja 1890.

Na najnovejši in najboljši način umetne (1083—16)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja** in vse **zobne operacije,** — odstranuje **zobne bolečine** z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

S c. in kr. avstrijskim privilegijem in kr. pruskim ministerskim potrdilom.

Dr. Borchardt-ovo aromatično (dišeče) milo (žajfa) iz zelišč, za olepšanje in popravo kože in skušeno zoper vsakake nesnage na koži; v zapečatenih izvirnih zavitkih po 42 kr.

Dr. Suin de Boutemard-ova dišeča pasta za zobe, najsplošnejši in najzanesljivejši pripomoček za ohranjenje in čistenje zob in zobnega mesa; v celih in pol zavitkih po 70 ali 35 kr.

Dr. Hartung-ovo olje iz kitajske skorje za varovanje in olepšanje lás; v zapečatenih in v steklu štempljanih steklenicah po 85 kr.

Dr. Béringuier-jev dišeči kronini duh, krasna voda za duhanje in umivanje, ki krepča in budi življenje; v izvirnih steklenicah po 1 gld. 25 kr. in 75 kr.

Prof. dr. Lind-ova rastlinska pomada v štanjscah, poviša svit in voljnost lás in je pripravna posebno za to, da obdrži proge lás na glavi; v izvirnih kosovih po 50 kr.

Balzamično milo iz oljke se odlikuje po oživljajočej in ohranjujočej moči za voljnost in mehkost kože; v zavitkih po 35 kr.

Dr. Béringuier-jev rastlinski pripomoček za barvanje lás, barva prav črno, rujavo in rumenkasto; s krtačami in lončki vred po 5 gld.

Dr. Hartung-ova zeljišča pomada za oživljenje in zbujenje rasti lás; v zapečatenih in v steklu štempljanih posodicah po 85 kr.

Dr. Béringuier-jevo olje iz zeljiških korenin za okrepčanje in ohranjenje lás in brade; steklenica 1 gld.

Dr. Koch-ovi bonboni iz zeljišč, znan in skušen domač pripomoček za prehlad, hripavost, zabasanost, hripavo grlo itd.; v izvirnih škatljicah po 70 in 35 kr.

Bratov Ledar-jev balzamično milo iz olja zemeljskih orehov, prijeten pripomoček pri umivanji nežne in občutljive kože, posebno damam in otrokom; po 25 kr., paket (4 kosovi) 80 kr.

Pristni ti po pripoznanej solidnosti in pripravnosti tudi v naših krajih že priljubljeni pripomočki se dobivajo:

V Ljubljani pri **Antonu Krisper-ji** in **Edvardu Mahr-u; v Zagrebu** pri lekarji Žg. Mitlbach-u; **v Celji** pri F. Pellebrat-u; **na Reki** pri drogljeru Pavačič-u; **v Gorici** pri lekarjih G. B. Pontini-ju in G. Cristofoletti-ju; **v Celovci** pri lekarji Vilj. pl. Dietrich-u; **v Trstu** pri lekarjih J. Serravallo, K. Zanetti-ju in P. Prendini-ju; **v Varaždinu** pri lekarju Fr. Riedl-u; **v Zadru** pri lekarju N. Androvič-u.

Svarilo.

Svarimo pred **ponarejanjem,** osobito pred dr. Suina de Boutemard-ovo dišečo zobno pasto in pred dr. Borchard-ovim aromatičnim zeliščnim milom.

Mnogi **ponarejalci** in **prodajalci** ponarejenih naših priv. stvarij bili so že na **Dunaji** in v **Pragi** sodnijsko obsojeni, da so morali plačati **precejšnje globe v denarji.** (164—1)

RAYMOND & Comp.

c. kr. priv. lastnik tovarn hygealističnih cosm. stvarij v Berolinu.

Prodaja drevesnih sadik.

V c. kr. gozdnem vrtu pod Rožnikom in v Gradišči pri Ljubljani **odda se prihodnjo pomlad**

okolu tri milijone drevesnih sadik

proti temu, da se za vsak tisoč z zavijanjem in odneskom do železnice ali do pošte uplača za triletne **smreke** 1 gld. 50 kr., — za dveletne **borovce** 1 gld. 70 kr., — za jednoletne **akacije** 1 gld. 60 kr. — in za **vrbove količke** vsake vrste 1 gld.

Naročila vsprejema proti uplačilu spadajočega zneska **c. kr. deželno gozdno nadzorništvo v Ljubljani.** (136—2)

Od c. kr. dež. gozdarskega nadzorništva za Kranjsko.

!! Najvišje odlikovanje !!

LOHSE-ov šmarnični Eau de Cologne

bil je odlikovan na zadnji Melbournskej razstavi in je zaradi svojih **osveževalnih** lastnostij slavno znan ne le kot dodatek k vodi za toileto in kopelj, temveč tudi posebno zaradi **svojega močnega, oživljajočega** duha **za žepne robce, obleke** i. t. d., in ga v vseh deželah bolj cenijo, nego jednotno Kolonjsko vodo.

Gustav Lohse, 46 Jäger-Strasse, **Berlin,**

dvorni parfumeur. (719—33)

Dobivajo se v vseh prodajalnicah parfuma in galanterijskega blaga.

Najboljša

Brnska sukna

razpošilja po originalnih tovarniških cenah

tovarna finega sukna

SIEGEL-IMHOF

v Brnu.

Za elegantno pomladno in poletno moško obleko

zadosti je **1 odrezek** v dolgosti 3·10 metra, to je 4 Dun. vatli. 1 odrezek velja:

gl. **4.80** iz navadne

gl. **7.75** iz fine

gl. **10.50** iz jako fine

gl. **12.40** iz najfinejše

(129) **pristne** (4)

ovčje volne.

Nadalje so v največji izberi: s svilo pretkana grebenasta sukna, blago za ogrtače, loden za lovce in turiste, peruvienne in tosking za salonske obleke, **predpisana sukna za** gg **uradnike,** blago iz sukanca za moške in dečke, ki se smeprati, pristna piqué-gilet-blaga itd. itd.

Za dobro blago, natančno uzorcu odgovarjajočo in točno dopošiljatev se jamči.

Uzorci zastonj i franko.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne".